FERIDE AFRUZ

Günaydın

Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 2004 (1 baskı)

İletişim Yayınları 2369 • Anı Dizisi 73
ISBN-13: 978-975-05-2034-1
© 2016 İletişim Yayıncılık A. Ş.
1. BASKI 2016, İstanbul

GÖNLÜM

Seven kişi har olmaz,
Şefkat arayıp zar olmaz,
Dünya göze dar olmaz,
Gönlüm, senin halin nasıl?

Âşıklıkta taravet var,
Azabında halâvet var,
Mürüvvet var, şefaat var,
Gönlüm, senin halin nasıl?

Yağmur olsam çöller kalmaz,
Gitse gelmez yollar kalmaz,
Benim gibi köle kalmaz,
Gönlüm, senin halin nasıl?

Bile bile korlar bastım,
Aşk üstüne bayrak astım,
Değerimden kendim geçtim,
Gönlüm, senin halin nasıl?

Hepsindin kötü hicran,
Bu can sana bela gerdan,
Öldürmezse yeter arman,
Gönlüm, senin halin nasıl?

Bilirsin – ki can emanet,
Mal – u dünya şan emanet,
Damardaki kan emanet,
Gönlüm, senin halin nasıl?

VATAN HAKKINDA HÜR SARKI

Kalamam seninle siyah günlerim,
Affet beni ıstıraplar, şimdi elveda.
İğde çiçek açıp duran amber geceleri,
Hakkim yoktur ağlamaya, aydınım rüya.

Selam asuman, selam güneş, merhaba sabah
Yıllarca inleyip çağırdığım, sevgili yârim,
Şimdi visal, şimdi mutluluğa kavuştu anlar.
Hürlük, benim sahibimsin, iffetim, arîm.

Hakkim yoktur, cüretim yok, uçuyor gönül,
Kendimindir şimdi bu şan, dizginim, dilim.
Bak nasıl yüksekte uçmakta gönül,
Muratları lale gibi açılan gülüm.

Ateşte yanmaz, suya batmaz şimdi bu vatan,
Yer küresi alınana yazıldı: “ÖZBEK”
Her hacının hicretinde nurlanır bu ten,
Kur’anla hadisle kadere girmek.

Kalamam seninle siyah günlerim,
Affet beni ıstıraplar, şimdi elveda.
İğde çiçek açıp duran amber geceleri
Hakkim yoktur ağlamaya, aydınım rüya.

Hakkim yoktur inlemeye, figan çekmeye,
Kadiri leb ruhu artik azap çekmez hiç.

Düşman senin fırsatın yok tohum ekmeye,
Geçti hamlık, bitti günüm, şimdi çok çok geç.

Artik geçtir, kimliğini tanıdı halkım,
Geri dönmek beyler için ölümdür ancak.
Taşı dövüp bitip çıkan istiklal çiçek,
Babaların ruhlarına olan salıncak.

KIZ KARDEŞIM SAADET HANIMA

Bilirim, kız çocuk palahman[1] taşı,
Birlikte doğsak – da başka yoldaşı,
Özledim, bati günün güneşi,
Kardeşim, yollarına bakıp yaşarım.

Kuşku hançerdir, canımı diler,
Hasretle birlikte yüz parça eder,
Ey vah, ne zaman cihanım güler,
Kardeşim, yollarına bakıp yasarım.

Bensiz de günlerin gülüşü mümkün,
Yarım aylarında doluşu mümkün,
Özlemden insanoğlu ölümü mümkün,
Kardeşim, yollarına bakıp yaşarım.
Gerçi aramızda düşman az değil,
Söndürmek isterler, güneş mum değil,
Yanımda olursan acılar acı değil,
Kardeşim, yollarına bakıp yaşarım.

Çaylar yeterlidir, dere gerekmez,
Yalanlar doyduran rüya gerekmez,
“Bize didar gerek dünya gerekmez”[2]
Kardeşim, yollarına bakıp yasarım.

Sensiz yaşamayı öğrendim şimdi,
Şimdi vücudumu acıtmıyor firak,
Güvercin hayaller uçuyor, bak,
Hasretler kervan gibi gitmekte uzak.

Uzak şimdi bana açılmış bağlar,
Neşeli buluşmalar seraptır, rüya.
Omzumda ayrılık- yüceli dağlar,
Yürek uçuşunu kaybeden kuştur.

Sevdim sevgilerim seni sarmadı,
Yandım yanmalarım yandırmadı hiç.
Mürüvvet visalden sözler açmadı,
Bir kere gelmedi, gelme artik geç!

Artik geç, unuttum, unuttum endamını
Kaşların, gözlerin... Hepsi yalan.
Unuttum cihanda yok ve varını,
Artik sen şarkimsin bin yıllık arman.

Yalnız kadın, solacak elbet,
Damar – damarları kurur başak.
Ey sen, yalan dünya, kuruyan ağaç,
Eden davaların- bebeksiz beşik.

Yalnız kadın, solacak elbet,
Gerçi o Nihal, kirpikleri çimen.
Ey sen, uyumuş dünya gözlerini aç,
Ne garip, mumun yandı ne zaman.

Yalnız kadın, solacak elbet,
Bir damla su getir kuşun dilinde.
Çiçek açmazsa can sana kefil,
Kırlangıç yuva yapmış mahzun gönlünde.

Yalnız kadın, hepsi boşuna!
Onu ne altın tutar, ne taç-i devlet.
İki dünyam yanmasın dersen,
Sen onu sev, sev onu fakat.

Ben kimim,
Terk edilmiş kuyu,
Yağmurların yâdından çıkan,
Balıklara susuz can veren,
Kamışları oyup nemlenen,
Terk edilmiş kuyu.

Sen kimsin,
Suya inen taş,
Kayaların hafızasından silinen,
Zelzelede top top yıkılan,
Tepelerden ebedi kovulan
Suya inen taş.

Aşk nedir,
Eski değirmen,
Dünyaların hatırında yok,
Baykuşlar ev kuran Bengi,
Yarasaların uçtuğu mekân,
İkimizi dağ gibi ezen,
Eski değirmen.

Geleceksen gel yoksa elveda, hoş.
Boğazımda ağlıyor bir kuş,
Şimşek isen gökyüzünden düş,
Özlemeye halim kalmadı.

Dilersen dünyayı yaya gezerim,
Çöllerini çiçeklerle bezerim,
Karahindiba gibi sensiz dağılırım,
Özlemeye halim kalmadı.

Yeter ihtiyarim dağa, ırmağa,
Oğlan olup savaşa girmeye,
Ayrılık indi saçtan tırnağa,
Özlemeye halim kalmadı.

Yandırmacıksan – yandırma, kırkım[1],
Umutları uydurma kırkım,
Ne yapsan da sevdirme kırkım,
Özlemeye halim kalmadı.

Canim benim, kaşım benim, gözüm benim,
Boğazımda bin yanan sözüm benim,
Fırtınalara, ateşlere dayanıp,
Bir nefesten alevlenen yüzüm benim.

Kaşım benim, gözüm benim, canım benim,
Gariplikte bulan mülküm, şanım benim,
Gâh ağlatıp, gâhî sarhoş, delilerce,
Damarımda şarki söyleyen kanım benim.

Canim benim, gözüm benim, kaşım benim,
Kipçiğimde dökülmeyen yaşım benim,
Dönüp da dolaşıp da içemeyen,
Ganimlarim zehir katan aşım benim.

Beni bırakıver, Dormen bağları,
Evime gideyim, evim de yalnız.
Başörtüm çekme elma dalları,
Seninle kalırdım eh, vakit tığız.

Canimi ömrüme dağıtıp bittim,
Ki, fırsat ardından yetişmek de olmaz.
Yavruma köprüyüm, kardeşime dağîm,
Yârim gönlümün küpü dolmaz.

Hani şimdi seninle kalsam bir ömür,
Şiir yağan yağmurlu gecelerinde.
Sabahın köründe uykumu bozup,
Çatlayıp açılan goncalarınla.

Beni bırakıver, Dormen bağları,
Gerçi sen gönülsün, dilsin, yüreksin.
Bağrı geniş bağım, gönlü beyazım,
Her derviş kadehinde dinen dileksin.

İzimi takip eder bağlar avare,
Ben bir cömert can kulum uğura.
Ben seni can diye götürürdüm,
Sonra ne derim Said Ahmede[1]?

Kapını bilmeden açtım,
İçeride kimler var?
Ne olsa da kendimden geçtim,
Sensiz göze dünya dar.

İçeride biri vardır,
Belki sığmayız üçümüz.
Güvendiğim dağ mağaradır,
Bunun hepsi suçumuz.

Kapını bilmeden açtım,
Nur yağıldı başımdan.
Ne olsa da değerimden geçtim,
Geçip otuz yaşımdan.

Eşiğinde hiç durulmaz,
Dışarıda yok hayat.
Geriye de yol yok şimdi,
İçeriden yok necat.

ANNA AHMATOVA HATIRASINA

Annacım, tek basına ağlama,
Gel burada dert ortağın, kardeşin var.
Separe canini dalgama,
Önünde aydınlık tanlar var.

Sonsuz hayal sinirsiz varlık,
İnadına yasayalım araba.
Niçin sair kısmeti horluk,
Her zaman yüz yüze kezzaba.

Yıldız kaysa, varlık dinse eğer,
Sessizliğin kılıcı omzumda
Kelebeğin kanadı kırılsa eğer,
Yüreğime diken batar.

Yüz yıldır sesini dinliyorum,
Halim yok, ruhum yok, elim yok.

Düşünüyorum, ağlıyorum, inliyorum,
Biliyorum, şaire ölüm yok.

Annacim, sen söyle, sen söyle,
Gülmezsin, ay gibi dolmazsın.
Ah, sen benim bağrıma don,
Sen benim kalbimde ölmezsin.

ANNEN ÖLMESIN

Olsun, baştan taç tahtın gitsin,
Vücudunu titremeler sarsın,
Sen mağlup ol, düşmanlar yensin,
Fakat annen yanında olsun.

Bırakıp gitsin dostların hepsi,
Olsun, sen yalnız kal serseri,
Hasta mı genç mi ya da yaşlı,
Fakat annen yanında olsun.

Ağabey-kardeşin dağ gibi kalkan,
Ablaların şefkatli, derman,
Can ciğerler bir can-u cihan,
Fakat annen yanında olsun.

Ekmeğin tamdır, üst-başın bütün,
Bayramlar siz geçmektedir gün,
Her gece bir caninde düğüm,
Fakat annen yanında olsun.

Sevgisi yalan gözleri taş,
Her nefeste yanında yoldaş,
Dünyayı gezip bulamazsın gönüldeş,
Fakat annen yanında olsun.

Gönül açar bahaneler bol,
Yeryüzünü dolduruyor gül,
Haydi, sen gül, gül bakalım gül,
Fakat annen yanında olsun.
Yüze girse yüzlerin Şirvan,
Her zerrende baraka harman,
Damarını kesemez arman,
Fakat annen yanında olsun.

Bir anda ömür-nur söner,
Boğazında nefis can donar,
Anne desen dillerin kanar,
Fakat annen yanında olsun.

Zemin gibi dön başım,
Ömrüm gibi zorlan yürek.
Ne olsa da dur sabırım,
Ne olsa da yaşamak gerek.

Zemin gibi dön başım,
Dön, canim bela gerdan.

Yürü, gideriz, çabuk ol,
İkbal bekler sergerden[1].

Dağda kalsın sitemkârlar,
Uyandıralım Zehraları.
Leylicinim, yürü kardeşim,
Gülleşelim sahraları.

Cüret hazırlan, hazırlan vücut,
Ben amanım, aman âlem.
Ağlamalarım beni unut,
Gözyaşlarım bitti, annem.

Dön hayal, çirpirek ol,
Hala umut kavak-kavak.
Armanlar ki hiç yormadı,
Şimdi bahttan ölsem gerek.

Yine Geri Dönmenize

Kadar Mahmude

Siz gidersiniz uğurlarım sessiz,
Abla sizin eviniz başka.
Yine geri dönmenize kadar
Sırlarımı söylerim taşa.

Kapı inler, kapanır çaresiz,
Ah çeker zülüfüm de aheste.
Yine geri dönmenize kadar
Gönül gözdür, yürekler hasta.

Ben korkarım "dostum" diyenler,
Halvetlerde oyar gözümü.
Yine geri dönmenize kadar
Ejderhalar çiğner sözümü.

Her zorluğa bulursunuz çare,
Bırakarak acımı uzağa.
Yine geri dönmenize kadar
Dönüyorum yine soruya.

Sessiz ağlarım, belli etmeden,
Günüm-sabır, gecelerim bağdaş.
Yine geri dönmenize kadar
Saç beyazlar, size eder faş.

Ya, tallahim, bu nasıl zincir,
Her teli bağırdan, candan.
Yine geri dönmenize kadar
Sabır dilerim kadir Mevtamdan.

Kendim için yaşamak ağır,
Alınımı Hak'a tutarım.
Yine geri dönmenize kadar
Yalnız sizin için yaşarım.

Uçkur at binen binici
Endamın heybetli, iyi.
Adımını düşünüp at –
İzin dolu gönüllü.
    Gerçi yiğidin gülüsün,
    Kaderinin kulusun.

Uğurun gitse elinden,
Yılan çıkar koynundan.
Dönse döner şeytanlar
Sen dönmedin yolundan –
    Gerçi yiğidin gülüsün,
    Kaderinin kulusun.

Nefsin dibi asli yar,
Bu yar ancak kan içer.
Eyvah onu şarap diye
Kim sana kadeh tutar.
    Gerçi yiğidin gülüsün
    Kaderinin kulusun.

Zülüm etsen eğer eşe,
Zehir düşer rızka, aşa[1].
Arman tutsa yakandan,
Alınkini vur taşa.
    Gerçi yiğidin gülüsün
    Kaderinin kulusun.

Yalan yazarsa kalemler,
Aldatsa da senemler.
Büyüyecek göksünden
Damar açan elemler –
    Gerçi yiğidin gülüsün gülü,
    Kaderinin kulusun.

Başın değse de asumana,
Selam ver hep çapaya.
Seni melek doğurmadı
Elbise al annene –
     Gerçi yığ gulusun gulu,
     Kaderinin kulusun.

Bütün gece durmadı yağmur,
Bütün gece nine söyledi güz.
Hasreti bırak, sabah olda artik,
Gece bitti bitmedi söz,

İşte bak, elmalı bağlar,
Sallanıyor ne kadar güzel,
Yıkanıyor yürekte dağlar,
Aşüftelik – kaderi ezel.

Rüzgârlar da aheste durur,
Sarhoş yapraklar… Yanar göz,

Huzurladır, yavaş iç çeker,
Çiv çivini sayıp bitiren güz.

Geç güz. Dormen uykuya inen,
Can katar canına hürlük,
Damarıma taze kan katan,
Sesine kurbanım sessizlik.

GIDERIM…

Olsun, ben giderim, donuş yok asla,
Bu yolda döneni öldürür gurur.
Sen okşayan saçımı ben kesip atıp,
Ağlamadan yaşarım, işte sen bak, dur.
Göğsüme bir yumruk atıp!

Olsun, ben giderim, donuş yok asla,
Dönse dönebilir yüzsüz mevsimler.
Yalvarma, rüzgârlar, yağmur, ağlama,
Diz ç imrenme, yetim dilekler,
Canimi tuğlama!

Olsun, ben giderim, donuş yok asla,
Dönüş yollarıma basılan
Horluğun ağacı gök gibi yüksek,
Dallarına sallanıp darlar asılan,
Mercanıma bitişik!

Olsun, ben giderim, donuş yok asla,
İstediğin ne varsa sana bırakıp.
Asumana ay gibi çekip giderim,
Yastıkların rüyaya doldurup,
Gitsem de, giderim?

ILINÇ

Bugün de ışığın yanmadı,
Bugün de yüreğim karanlık.
Bugün de aşk özden dönmedi,
Kan ağlar, kan ağlar bir duygu.

Bugün de yaşadım boşuna,
Şu, vefasız uğura inanıp.
Caduger ilinçler damında,
Gah ağlayıp, gahi da avunup.

Bugün de ayalarım kınasız,
Bugün de kaşlarım kalemsiz.
Bu donmuş ilinçler ilahsız,
Hançer baz aşk, yolum kapatma!

Ruh rüzgarı teni sarsıttı,
Şimşek vücut alevler saçtı,
Gece yağan yağmur yordu,
Gel, bugünü bayram yapalım.

Geçen günüm nedamet, arman,
Rahat bilmez sergerden bu can,
Yazık ömür ortada sarsan,
Gel, bugünü bayram yapalım.

Ezel cana zeval endişe[1]
Bu dünyada yalnız aşk-peşe[2],
Ayrılığa alıştık hamişe,
Gel, bugünü bayram yapalım.

Öpüyorsa saçlarını nur,
Mutluluk nedir kelebekten sor,
Kalk yerinden ne olursa olur,
Gel, bugünü bayram yapalım.

İşte seni gördüğüm rüya değil,
Hayalinsin ruhum ruh değil,
Gök kırılıp yere düşecek değil,
Gel, bugünü bayram yapalım.

Bir ah çeksem geri döner say[1],
Söyle, dileğini diye döner say,
Canımı taştan mi yapay,
Gel, bugünü bayram yapalım.

Sabahım belki de armana gider,
Aşk kısmeti ikimize kader,
Ben seni iğrenip çağırdım, meğer,
Gel, bugünü bayram yapalım.

Senden başka yok ilincim,
    senden başka yok necat,
Seni ise uçurur, gizler rüzgarlar,
Deli rüzgar nerden bilsin,
    nerden bilsin değeri.
Bir adim da atamayacağını,
    damar atan sabrın.

Senden başka yok ilincim,
    senden başka yok necat,
Seni ise söndürür,
    yıkayıp diğer yağmurlar,
Deli yağmur nerden bilsin,
    nerden bilsin dinmeyi,
Bir gecede bin değişip,
    Ağlayacak gülmeli.

Senden başka yok ilincim,
Senden başka yok necat,
Seni ise sarıverir,
Her köşede güneşler.
Deli güneş nerden bilsin,
Nerden bilsin buzlanmayı,
Bahar, yazın yaşamadan,
Birdenbire güzlemeyi.

Senden başka ilincim yok,
İndi bende yok necat,
Rüzgâr ile işim yoktur,
Yağmuruna yok dayamam,
Yansın, yansın güneş
Yanıversin ömrün de,
Ömrün ise uzu-u-n olsun,
ilinç yaşı var niye gözünde.

İlinç niçin gözlerin nemli

NE KADAR IYI

Ne kadar iyi seni özlerse birisi,
Yüreği hasretle beklerse.
İster o küçük kardeşin olsun, ister ağabeyin
Yine de iyidir tanımadığın biriyse.

Seni özlerseler kalptan hevesle,
Yerini doldurmazsa cüretle kimse.
Arayıp gelirse seni, çok uzak yoldan,
Görse de, feryadı atılıp gitse.

Yolların beklerse gökkuşağı visal,
Gözün gözlerine gitse katılıp.
Susup konuşsan kelebek misal,
İltifat şefkatinden gitse sevinip –
Ne kadar iyi,
Ne kadar iyi.

Saçlarımı reyhan öptü,
Bilmedin,
Dillerimden döktüm şeker,
Bilmedin.
Dökül, dedim, dökülmedin,
Dolmadın,
Şimdi senin göğsüne dağ düşer,
Şimdi benim göğsümde dağ döner.

Rüzgârlardan tuttum, geldim kendimi,
Herkesten kaçtım, ters çevirdim yüzümü.
Saçlarıma muska yaptım sabrı,
Şimdi senin benim gibi ukden olmaz.
Şimdi benim senin gibi asumanım olmaz.

Altın elma sakladım hep
Bağımda,
Rakiplerim koparıp gitti
Bağrımdan,
İçse yılan ölür şimdi
Kanımdan,
Şimdi senin bağlarında güz ağlar,
Şimdi benim kısmetimde söz ağlar.

PAZARTESI GELIVERIR

Güz demeden, kış demeden,
Serseri rüzgâr esiyor.
Saçtaki beyazla hiç ilgisi yok,
Pazartesiler geliyor.

Sen başlarsın gönüllü işin,
Birisi gerginlik salıyor.
Bakıyorsun ki cumartesi! Kalanı
Pazartesiye kalıyor.

Salıya gözlenen işten,
Cumada da kurtulamazsın.
Hepsi kaldı! Yalnız ve yalnız,
Pazartesine yetersen sağlamsın.

Erken kalkıp sorarsın uğur,
Çarşambadan murat oluşma günü.
Keşke bitse, yok yarım kalır,
Pazartesisiz olmuyor sonuç.

Rahmetlilerin ruhu yardımcı,
Dileğini dile, perşembe.
Yarı ömür, yarıdır gönül,
Hayat ise pazartesi- cumartesi.

Koşarsın, hızlanırsın yorulup,
Buruşukların, ah, dizi-dizi.
Pazar günü bir gün sultansın,
Pazartesinin ise kölesi.

ILHAM

Birdenbire fırtına, gürültü,
Uvuldap koşar gözünü kaçırmadan,
Kudümün çalar şimşekler,
Gök gürültüsü ışıldar durmadan.

Birdenbire sel yağar yavaşça,
Fısıldan yağılır,
    Aheste-aheste durur.
Sonra,
Gülümseyip bakar kardelen.
Sevilen kız gibi bir çiçek,
      Ak kâğıt üstünde.

İki adim ötede çağırır cehennem,
İki adim ileride imler ilinç.
O ilinç damarına bağlanan saçım,
Saçlarım ucunda canim cihanım.

Saçlarım ucunda canim cihanım,
Vücudum asılı, asılı ruhum.
İki adim öteye ulaşmaz sesim,
İki adim ileride çağırmıyor kimse.

Aramayın, evimden bulamazsınız,
Ayvalar avare çiçeklendiğinde.
Bu gün kendinizden geçemezsiniz,
Kelebek şebneme ninni söylediğinde.

Aramayın evimden, hepsi boşuna,
Yaşamak aslında ezgisiz, nursuz.
Elinden gelmiyor tekrar doğmak,
Ölmek de imkânsız azmi Hudasız.

Arayıp dürmeyin şimdi ben yokum,
Yapraklar koynunda kalp sarhoş bu gün.

Ömrümde ilk defa yayım ben okum,
Kırk canim kendimle telaşsız, bütün.

Aramayın, telaşlı bezeler içre,
Ezilen kalp kimsesiz tepelerde yaylar.
Onun hiç kimseyle duyusu yok asla,
Her lif saçları kuş gibi şarki söyler.

Bu gönül işi yok firakın ile
Gözüne hiç bakmaz bugünden başlayarak.
Simdi sen evlerde dilenci gibi dilen,
Yanından akan su gidiyor bırakarak.

Aramayın, giderim, yoruldum, bıktım,
Dertlerimi bozkırlara buğday gibi saçmaya.
Bahar bahane de bir kudret sezdim,
Kendimden kendimi alıp kaçmaya.

NEDAMET

Feridem, feridim, ferištem,
dedin,
Güldüm de gittim.
Ben seni kimseye değişmem,
dedin,
Güldüm de gittim.
Sensin dünyalara yakışmam,
dedin,

Güldüm de gittim.
Sen kimlere değiştirdin
gittin,
Kavgalarda kayboldun
gittin,
Dünyalara yakışıp
gittin…
Ağladım, ağladım, ağladım…
Güldün de gittin!

OĞLUM NARIMANCANA

Yavrum, senin mutluluğuna yüze girseydim,
Sakalların göğsüne inerdi o anda.
Sen gelirdin kuşağın içine şeker koyup,
"Muşkulkuşad" okuyan şişman, kuru uzum ortada.

Gelmezse de elimden işlerine yararlık,
Gerçi işe yaramaz, yumruk gibi yarımcan,
Olsam bile dilimde duam-kılıç hem kalkan,
Dokunan faydam olmadan yürüsem yeter, yavrum-
can.

Ben diri olsam eğer, başından güneş geçmez,
Toz değmez imanına, ışıklıdır yürüyen yolun.
Servetin yağmalanmaz, her zerrende bereket,
Gökteki aya kadar uzanacaktır kolun.

O zaman hiçbir alçak geçemez arzuların,
Mevsimlik dostlarda somurup gitmez sürünün.
Anneni seviyorsan, avucuna konur cihan,
Her çeşit büyücü de çiğnemez gururun.

Yakınına gelemez, dedeni yenen devler,
Güçlülüğünde kıyanlar, devranını surenler.
Cüret edemez, yavrum, nefs denilen-belalar,
Hani, yanaşsın bakalım kılıç oynayıp duranlar.

Yavrum, senin mutluluğuna yüze girseydim,
Saçlar beyazlasa da kurusa da iliğim.
Anneni seviyorsan, canim sana kurban olsun,
Gözüne bakacaksam, asla gelmezdir ölüm.

Her halde alışıyorum,
Bin çeşit cefa ve öfkene.
Yaprak gibi sararmaktayım,
Baharı çekerek bağrıma.

Her halde ölmek de kolay değil,
Kolay değil yaşamak şu miyar.
Kırk bir tane saçıma bulaşıp,
Canımı gagalar bir meyil.

Meyil ki kanadı kırılmış,
Göksüz, pervasız nevasız
Ölmeden canından ayrılmış,
Hatta ruh edemez serafraz.

Bir günü canıma yeterim,
Alıştım eleme, firak'a,
Ah ben seni bırakıp gideceğim
Kendimi kovarım nereye?!

"Dizin küçüb zevkin sürgüm,
Dizinden başkası vefa etmeğe " **Celaleddin Rumi**

Ukde, senin ellerin uzun,
ellerin kırılsın,
Hicran, senin şarkin mahzun,
şarkın dursun,
Alnıma bitmeyen visal
ay nüsha visal.
Visal, senin yüzlerin türlü
yüzlerin bitsin.

Vücuduma sığmazsan yürek,
uçup git, üçkil,
Damarima inmezsen, dilek
göçüp git, göçkil.

Her gün bir defa, hiç olmazsa
bir defa
Hatırımı gülletmezsen
uçup git, öçgil.

Beş gün dünya, ah, demeye,
Değer misin sen,
Ah desem de kan ağlasam,
nazirmisin sen.
Padişah gönlüm dilenci oldu,
Ters donucu bu dünya içre.
Yalan içre, gözyaşı içre hazır mısın sen.

Hayat senin muammaların kendine hikmet,
Sana olsun hamd ile hamd.
Bana bir hilkat.
Dizim küçük zevkim alayım kendi halime bırak.
Vücudumdan ayır da ver ruhumu fakat.

Bir gün gelir,
şöyle bir diz çökersin
ağlarsın, ağlarsın
Parçalarsın yakalarını,
Güzelimsin dersin,
sen dünyada yalnızım,
balımsın dersin
…dersin…dersin…

Bir gün gelir,
şöyle bir diz çökersin
öpersin, öpersin
izlerimin tozunu.
Affet dersin,
Affet , bir an göreyim,
bir an bir an...
Canim veriyim, özür dersin,
özür, özür…

Bir gün gelir,
şöyle bir diz çökersin
ağlarsın, ağlarsın
Ve nihayet söylersin
karnında çürüyen sözleri.
Ben ise bekleye bekleye
sağır olduğumda,
sağır nedir kör olduğumda,
tümsek bir mezar olduğumda.

Bana dokunma dur, bana konuşma,
Hala gönlüm yara, zedelenen can.
Yürek – titreyen bin gözlü kalbur,
Bak, hala damlaya damlaya akmaktadır kan.

Dokunursan dokülür laleli gönlüm,
Gönül – kırk yutsa da doymayan ejder.
Hala siz duymayan sözlerim bol bol.
Sevgi – ömrüne vurulan hançer.

Kısmet - kapına vurulan nal,
Nal – boynundaki dünya kaderin,
Ne olursa olsun Allahtan gördüm,
Sandığa kilitleyemez kimse kısmetı

Bana dokunma dur, bana konuşma,
Dokunursan, dökülür laleli gönlüm...

Ben bir nihaldim,
masume, hilal,
rüzgar yaslandı,
Kametimi doğrulamaya mahküme oldum.
Yağmur ağlayıp geldi,
ağlaşmadan ne yapayım,
bana inandı,
Bir gecede bulut gibi doldum-da doldum.
Güneş her sabah saçtı
hasretlerini,
yandım da yandım
Canım yanıverdi canına eşit.
Kuşlar geliverdi

güneyden geçip,
sevdi-ya sevdim,
Dillerim ucunda şebnemle diri.
Şöyle yaşıyordum,
harcayıp kendimi,
bulamadan çare.
Ariya bal verdim, kurtlara yemiş.
Her yaz yapıverdi
taşlar borani,
tenimi parça.
Tüm hacettalep murada yetmiş.
Bugün şöyle arda
baktığımda birdenbire,
büyük ağacım ben,
Damarları asili, dalları asili.
Şimdi uçmak imkansız,
hiç göçüp olmaz,
olan oldu.
Fakat değer ucuzdur, ah değer ucuz.
Şimdi özlüğünsüz yaşamak kolay
Dönmek muamma.

Şimdi özlüğünsüz
yaşamak kolay,
dönmek muamma,
Yolun bile gözükmez bundan de artık.
Asuman uzak olduğunu bilirdim ama
Yer de çok sert, fazla sert...

Evladım,
Damarımdan temiz kan verdim,
Canımdan çekip, candan can verdim,
Kametine güzel nam verdim,
Mutluluğuysa şimdi kendin bilirsin.

Evladım,
Eğittim verdim, gözün açılsın,
Dil-de verdim, sözün saçılsın,
Hasetlerin yolu kapansın,
Mutluluğuysa şimdi kendin bilirsin.

Evladım,
Bildiğim hep servet sana olsun,
Şerefim, sevletim sana olsun,
Gece-gündüz şevkim sana olsun,
Mutluluğuysa şimdi kendin bilirsin.

Evladım,
Evler inşa ettim sen yaşa diye,
Helal ekmek değmez yanlışa diye.
Kızım melek, oğlum padişah diye,
Mutluluğuysa şimdi kendin bilirsin.

Evladim,
Seni dersem elim yorulmaz,
Attığım adım, yolum yorulmaz.

Fikirim, zikrim, arzum yorulmaz,
Mutluluğuysa şimdi kendin bilirsin.

Evladım,
Bu dünyanın şekeri sensin
Gönlümün incisi cevheri sensin.
Dil sarayın sarvari sensin,
Mutluluğuysa şimdi kendin bilirsin.

Evladım,
Ne ki yapsam şuna eminim,
Allah'ın emri, razıyım.
Ama şuna şuna zayıfım,
Mutluluğuysa şimdi kendin bilirsin.

"Yavaş - yavaş sevdim seni..."
Ramz Revşen

Beni az-az sevdir,
yavaş ve sakin,
Ellerimi öğret eline,
gözlerimi gözüne öğret,
masallarım uçsun sen tarafa ,
başörtüm kuş olsun boynunda...
Beni az- az sevdir,
yavaş ve sakin...

Ve...

Günde- günde seveyim,
gülende seveyim,
bulutlarda akisin görünsün,
dağlarda, bahçelerde...
her neye bakarsam sen gözük...
nefesini hissetiyim omuzlarımda...
ayada tohum yiyen kuşcuklar gibi kendine öğret...

Ve ... Ve...

Beni az- az sevdir,
yavaş ve sakin...
saçların köküsün gönder rüzgardan,
yağmurların yıkasın gözyaşlarımı,
tırnaklarım yansın,
gözlerim yansın,
damarlarım dirilsin ,
dudaklarım patlasın söyler ikrardan...
içimde bir kadın solmasın !...

Ve...Ve...Ve...

Beni az-az sevdir,
sakin ve yavaş...
hissetmeyim yaşadığım,
hissetmeyim öldüğüm...

Uza-a-a-a-k yaşamak istersin,
Kendin
ektiğin
ağaçlardan da,

Uza-a-a-a-k yaşamak istersin,
Kendin
söylediğin
şarkılardan da ,

Uza-a-a-a-k yaşamak istersin,
Kendin
inşa ettiğin
binalardan da ,

Ama,
asla ve asla,
Uza-a-a-a-k yaşamak istemezsin,
Kendin
doğuran
çocuklarından !...

İyiki söylemedim zamanında,
İyi ki söyledim ya, zamanında,

Ara yol sözcülük, fırsatçılık,
Ara yol safsata, safsata.

İyi ki kararımdan dönmedim,
İyi ki döndüm ya kararımdan,
Ara yol yanlışlık, ayrılık,
Ara yol risk mutluluğumdan !

İyi ki gittim ya yanına,
İyi ki gitmedim yanına,
Ara yol serserilik, avarelik,
Ara yol ölümdür canına !

İyi ki...
İyi ki???
İyi ki!!!

Padişahım, devletli Sultanım,
Emirim, Hanım, Hakanım,
Sahibim,
Himaye et...Himaye et...
Adaletine değmez miyim ?!

Eram bahçesi kendim,
Havzi Kevser kendim,
Çeşme-i Ayıp kendim,

Gel, tadını çıkar,
Huzur et...Huzur et...
Rahatına
Değmez miyim ?!...

iki kaşım, iki gözüm,
iki zülüf siyahımla ,
iki some' kulaklarım,
Kırk bir ordu kirpik ile,
iki iliğim, iyi ayağım,
Yetmiş dört yüz kemik ile
ben seninim, ben seninim !

Gözyaşım yaşı nehir oldu,
Gönül derdim dünya oldu,
Seni dileyip dilenci oldu,
Gel, eli açık,
Cömertlik et... Cömertlik et...
Haysiyetine değmez miyim ?!.

Bu cihanın mehvari - aşk ,
Gönül serveti cevheri- aşk,
iki dünya kaynağı- aşk,
Gel, Aşk,
Keramet et...Keramet et...
Sevgine değmez miyim ?!...

Yalnız kadın,
Kelebek gibi.
Çiçeğe konarsa,
Uyur o.

O şebnemdir,
Seccadesi nur.
O bir rüyadır,
Yastığı gurur.

O bir yıldız,
Yanıp- durur,
O siyah gece,
Nurlar içer...

O bir sükut
Geceleri sessiz,
Ayı kucağına alıp-
Ağlar çok- çok.

O bir kuştur,
Vücudu titrek,
Filiz ucunda
O son yaprak .

O bir cevher,
Değeri filan.

O bir kervan,
Devleti talan (yağma)

Yalnız kadın,
Allah'tır yarı,
Allah'a sinip,
Allah'tır varı !

Yokluğun gülü,
Serap'ın yolu,
ömrünün kulu-
Azizim.

Sonbaharın güneşi,
taşın gözyaşı,
sırın sırdaşı-
azizim...

Derdin dermanı,
gönül dermanı,
dar ağacının halatı-
azizim...

Yalnız günahın,
aşkım- himayem,

Göğsümde nalem-
azizim...

Dünyam kemeri,
ruhum imanı,
canımın canı-
azizim...

- Hoşçakal- dedin ve uğurladım sessiz,
- Görüşmeye kadar dayanır mı, yürek ?
Hicran bizi salıncak yaptı,
Yine
kendi
sallasa
gerek.

- Hoşçakal- dedim sessiz kaldın,
- Görüşmeye kadar dayanır mı, yürek ?...
Dünyasını anladık, yetiştik,
Yaşamak
için
özlemek
gerek !...

Sanki taşlar damla yutmuş gibi,
Sanki güneş ayı beklemiş gibi,
Sanki dünya bir saniye, geçmiş gibi,
Seni özledim !

Misal seyyah yol bulamadan abes,
Misal alev alamadan nefes,
Misal dünya süs ve altın kafes,
Seni özledim !

Güya rüzgar taşları oydu,
Güya sabır canından doydu,
Güya yer de dönmüyor gibi,
Seni özledim !

içimden...
içimden...
içimden bir ses geliyor...
bir ses geliyor, şimşek gibi,
Sel alma tehlikesi var,
dağ ve taşları...
Ağlamak istiyorum ...
Evet, öyleyse,
Evet, öyleyse,

ŞIIR geliyor, PIŞT - PIŞT!
Yoldan kaçın, PIŞT - PIŞT!

içime...
içime...
içime bir zelzele giriyor,
zelzele giriyor, ürperti acımasız...
Volkanın tehlikesi var,
vakitsiz, yersiz,
Bir su baskını geliyor ...
Evet, öyleyse,
Evet, öyleyse,
ŞIIR geliyor, PIŞT - PIŞT!
Yoldan kaçın, PIŞT - PIŞT!

içimde...
içimde...
içimde bir alev yanıyor
bir alev yanıyor güneşe ikiz...
Yangının tehlikesi var,
insanoğlunda.
Kor olmak istiyorum...
Evet, öyleyse,
Evet, öyleyse,
ŞIIR geliyor, PIŞT - PIŞT!
Yoldan kaçın, PIŞT - PIŞT!

içime...
içime...
içime asumandan ay düştü,

asumandan ay düştü, aşk gibi mülayim,
Bitmek tehlikesi var
yerlik dertleri,

O, huzur geliyor...
Evet, öyleyse,
Evet, öyleyse,
ŞIIR geliyor, PIŞT - PIŞT!
Yoldan kaçın, PIŞT - PIŞT!

içimin...
içimin...
içimin mekanı büyür, dünya ayamda,
Nurlanmak tehlikesi var ,
cansız vücutları,
Dirilmek istiyorum...
Evet, öyleyse,
Evet, öyleyse,
ŞIIR geliyor, PIŞT - PIŞT!
Yoldan kaçın, PIŞT - PIŞT!

Beni sonbahara evlendirdi ağustos,
Şarkı söyleyip, zılgıtlar söyleyip.
Saçlarımı yıkadı yağmurlar,
Ellerimden rüzgarlar tutup,
Bırakıp gitti...
Şarkılar söyleyip...

Gelmedi dönüp...
O, AĞUSTOS !

Kırmızı renk bahçelere düştü,
Benim başım- palahman taşı.
Kırmızı renk yüreğimle ,
Soğuk rüzgarın olmuyor işi...
Eh, AĞUSTOS !

Beni affet, sende günah yok,
Kısmet bizi ayırdı .
Sen uğurladın...
“Hoşçakal!” - demedim,
Allah şunu, şunu istedi...
AĞLAMA, AĞUSTOS...
EH, AĞUSTOS...!
O, AĞUSTOS....!

Ya Allah’ım merhametlim,
Aşkın içre şeyda et,
Hükmün, esmin kölesiyim,
Sözün içre oluştur.

Teveccuhde intik ağlayıp,
Günah içre can ağızlap,
Tövbe gecen bitirme,
Geceleri eğlendir.

Affedici kendinsin,
Silici kendinsin,
Senden söyleyip, söyleyici
sur neyi gibi seda et.

Zikrin söylersem zevk alırım,
Dilbaz saç ve tırnaklar,
Yetmiş iki damarımda
Akan kanım ezgi et.

Ben bir cahil kölenim,
Kölelikde yok günah,
Bu ilâhî şiir yazdım,
Gönüllere şifa et.

Her ne geldi başıma,
Gördüm türlü gizliği,
Miraç günü sarpim,
Buluşmaya aşna et.

Günüm bitip bir günü,
Gelecekse eğer o ölüm,
Vicdanimde, imanda,
İbadette icra et.

Ya Rahman'im, ya Rahim,
Ya Sabrım, ya Kabir,
Benim gibi günahkar köleni,
Yalvarırım dua et.

Ferid Afruz, sözün söyle,
Konuşmak mutluluğu sendedir,
Kendini bul, özlükte,
Özlüğüne vefa et.

Salıncaklar sallan gökkuşağı ile,
El- ele dans et kelebek ile,
Yaşayacaksın, yaşa, fakat can ciğer ile,
Ömür aslında bir gündür,
O gün- bugündür.

Yarını düşünmek sena değil,
Ölene ağlamak sena değil,
Cezayı kullanmak sena değil,
Ömur aslında bir gündür,
O gün- bugündür.

Eteğinden rüzgar geçti mi yeter !
Dirilik yanında her şey de çöptür,
Başın sağ salimse, dağlar da alttır,
Ömür aslında bir gündür,
O gün- bugündür.

Anne- baban dönmedi, sende dönmezsin,
Bu dünya sonuna sende yetmezsin,
Ki, Navai demedi, sende demezsin,

Ömür aslında bir gündür,
O gün- bugündür.

Nuh gibi ömür görmeyi istersen de şu,
Vaktin atını acile ettirsen de şu,
iyi nam alsan da almasan da şu,
Ömür aslında bir gündür,
O gün- bugündür.

Ey, Ferit, lahzalar şükrü ile yaşa,
Bu dünya bayramdır, yap ki eğlence,
Aşık adın kalır yüzyıllar geçe,
Ömür aslında bir gündür,
O gün- bugündür.

Sen onda yalnız,
Ben bunda yalnız,
Aramızda yağar yağmurlar,
Yağar yağmur,
Yağar ağrık,
Ve kahrolur ağrık
Ve ezilir, damlar kalp.
Sen onda yalnız,
Ben bunda yalnız,
Aramızda telefon avare,
Teller güler,
teller ağlar

Ve üzülür...Sıkı çakır ruh.
Sen onda yalnız,
Ben bunda yalnız,
Aramızda sözler kılıçtır,
Bazen seni ağızlar,
bazen beni de ,
Şefkat bilmez iki aşık gönül

ŞIIR ALEMI

"Şefkatlim, ben sizi buldum..." Rauf Parfi

Şefkatlim, ben sizi buldum,
Yaprak dökümlü bahçelerin, sonbaharlı, ayazlı,
Bom- boş geceleri yağmur, rüzgarlı,
Aşağılanmadan yumuşayan umutlar içinde, ben sizi buldum.

Buldum, pencereme keklikler kondu,
Şakıdı, şakıdı can çıkana kadar.

Dolu yağar yalnız geceler,
Baharsız çiçeklendim, yaprak açtım kendimden geçip,
ben sizi buldum,
Şefkatlim, bu ne felakettir bu nasıl kısmet .
Bu tatlı canımdan sövüp buldum.
Bu nasıl saadettir, bu nasıl kısmet ,
Kendi kanımı kendim içtim ve doydum,

ben sizi buldum.
Bulmasam, gözlerim yola dökerdim,
Her zerre toprağı sızlayarak öperdim,
Bu aydın dünyada nursuz, ezgisiz
vızıldayarak, arayıp geçerdim,
Mahremi esrarım,
Mahremi canım. Ben sizi buldum-
ŞIIR ALEMI.

Kaç, beğim sar geldi,
Yer ve gök dar geldi.
Dünya asli kacreftar,
Kimden kimdir zor geldi,
Kaç beğim sar geldi.

Kaçan kaçip gidecek,
Kovan elbet yetecek,
Dünya kendi kacreftar,
Kendinden bikan ne yapacak.
Kac, beğim sar geldi,

Bal arida yalan yok,
Kelebekte arman yok.
Dünya, dünya kacreftar
Karinca da imkan yok.
Kac, beğim sar geldi.

Sar murati göz oymak,
Tatli canina doymak.
Dünya, ey vah kacreftar
Bize kismettir yanmak.
Kac, beğim sar geldi.

Yere siğmayan canin,
Gökte ne yapar halin.
Dünya, zülüm kacreftar
Şumu, kısmet - amelin.
Kac, beğim sar geldi.

Saçim ucu laleli,
Kulak küpemdir ayli.
Dünya ise kacreftar
Şimdi şarkilarim neyli.
Kaç, beğim sar geldi.

Ben deli, sen de deli,
Ikimize asayiş yok.
Ikimizin de hiç kimseye,
Zararimiz yok, ziyanimiz yok.
Ama bize hiç asayiş yok.

Ben deli, sen de deli, aşk,
Ikimize kanat nerde?!

Kuşlar büyük, kelebek güclu,
Ikimize yok necat ,
Ikimize yok kanat?

Ben deli, sen deli, şiir,
Ikimizi ihanet yer.
Ikimizi bu çağ değil,
Bu zamanci şairler yer,
Şairleri şairler yer!!!

Ben deli, sen de deli,
Ikimize asayiş yok…

Iki adim ötede çağirir cehennem,
Iki adim ileride imler ilinç.
O ilinç damarina bağlanan saçim,
Saçlarim ucunda canim cihanim.

Saçlarim ucunda canim cihanim,
Vücudum asılı, asılı ruhum.
Iki adim öteye ulaşmaz sesim,
Iki adim ileride çağirmiyor kimse.

Aramayin, evimden bulamazsiniz,
Ayvalar avare çiçeklendiğinde.
Bu gün kendinizden geçemezsiniz,
Kelebek şebneme ninni söylediğinde.

Aramayin evimden, hepsi boşuna,
Yaşamak aslinda ezgisiz, nursuz.
Elinden gelmiyor tekrar doğmak ,
Ölmek de imkansiz azmi Hudasiz.

Arayip durmayin şimdi ben yokum,
Yapraklar koynunda kalp sarhoş bu gün.
Ömrümde ilk defa yayim ben okum,
Kirk canim kendimle telaşsiz, bütün.

Aramayin, telaşli bezmler içre,
Ezilen kalp kimsesiz tepelerda yayrar.
Onun hiç kimseyle duyusu yok asla,
Her lif saçlari kuş gibi şarki söyler.

Bu gönül işi yok firakin ile,
Gözune hiç bakmaz bugünden başlayarak.
Simdi sen evlerde dilenci gibi dilen,
Yanindan akan su gidiyor birakarak.

Aramayin, giderim, yoruldum, biktim,
Dertlerimi bozkırlara buğday gibi saçmaya.
Bahar bahane de bir kudret sezdim,
Kendimden kendimi alip kaçmaya.

ABI,
sena çok ağir ,
Abi olmak,
anı dar,
Mutluluğu siyah, gözleri siyah,
Gönlü yara- KIZ KARDEŞIN- KADINa!

KARDEŞ,
sena çok ağir,
Kardeş olmak,
kaşleri kalem, yastiği sabır,
Hurlere yoldaş - ABLAN- KADINa!

DÜNYA,
sena çok ağir,
Dünya olmak,
yalnız kadının
Namertina hor, naleleri zor,
Yediği ekmek ar- ANNEN- KADINa!

Hissetmeden kaliriz, annemiz,
Saçlarini beyazladiğini.
O çölpan[1], o ateş gözlerin
Nurlarini sönüklandiğin,
Yüzleride buruşukler olduğunu,
Hissetmeyiz.

Letafet, güç - kuvvet, hepsini
Bütün bir bizlere verdiğini,
Şöyle gurur duyup gece-günduz,
Hafıye bakarak böyuma,
Bir içki gururla baktiğini,
Hissetmeyiz.

Siz benim canımsiniz, güzelim,
Varimsiniz, arimsiniz, güzelim,
Siz olduğunuz için ben de varim dünyada,
Ben varim, siz var dünyada,
Ihtimal, şu sebep , annecim,
Saçiniz beyazladiğin,
Bilemuyoruz,
Koşan ömurun geçtiğini,
Hissedemeyiz !...

Sen asisin, ben nankör,
Ikimizi yildirm çarpti.
Nereye gittin, mutsuz,
Fırtına durdu, fırtına durdu.

Şimdi dön, ben de döndum,
Estağfurullah, Alhamdulillah.
Nanköruz, gafil köle,
Her adimin kendi günah.

Günah çoktur sende, bende,
Yaradandan himaye dileyip-
Şimdi dön, ben de döndum,
Estağfurullah, Alhamdulillah.

Çok ağladim, sen zevk aldin,
Ben dondum Allah'a birakib,
Dil gagalattim, sen zevk aldin,
Bugün ukde, afgan galip.

Şimdi ben döndum, ben de döndum,
Estağfurullah, alhamdulillah.
Sınav emiş aslinda hayat,
Özluğunu çabuk anla.

Inşaallah, verir çare,
Kufur etme özluğe ama.
Şimdi dön, ben de döndum ,
Estağfurullah, alhamdulillah.

Emri vacip iki dünya,
Yanar olduk, yanar olduk.
Allah şimdi dağ yap bizi,
Bir birini sever olduk.

Şimdi dön, ben de döndum,
Estağfurullah, alhamdulillah.

Bu günler de ganimet,
Karlar erib bitiyor.
Gelse bahar amanet,
Geçse, ömur geçiyor-
Gel, benim bensizim.

Sabır- elma çiçek açti,
Pişse dilin yariyor.
Taş yüreğe girene kadar
Anılar kaniyor-
Gel, benim bensizim.

Bu nasil garip sevda
Başi kapalidir, yolum yok.
Ağlayin dersem can çikar,
Çağiriyim dersem dilim yok-
Gel, benim bensizim.

Her sabah tekrar çiçek açar,
Yildirm çarpan hafizem.
Adı var ama kendi yok,
Masaldaki cesurum-
Gel, benim bensizim.

Dünya aslinda dönme dolap ,
Inkar ederse, kendiden ederde.
Seni verip Allahim,
Alacaksa canım alirda,
Gel, benim bensizim.

Seni hayalimden gizleyemem,
Koparamıyorum seni çekip çıkarıp.
Senle gidemem ,
Şiirler yazamam,
zehirler yutub.

Seni hayalimden gizleyemem,
Suva atamam, aleve yakamam.
Bırakıp gidemem,
Şiirler yazamam,
Zehirler yutub.

Seni kismetimden gizleyemem,
Taşlar atamam takdiri lanet edip.
Zevk alip- eğlenemem,
Ağlayip- ölemem ,
Şiirler yazamam,
Zehirler yutup !

Nasil yaşayin şimdi, söyleyin şimdi, iyiler,
Ben seven yar ecinnenin saçin silar.
Kendi benim kalbimi kan ağlatib,
Yine kendi bena eğlenceli zaman diler.

Nasil yaşayin şimdi, söyleyin şimdi, iyiler?!
Akşamda turna sesleri nasil duru,
Can kuşlarim şimdi beni görmeden geçer.
Iniş yapmadan geçer, koniyim derse dalım kirik,

Aşkim şimdi fırındaki ekmek gibi duru,
Akşamda turna sesleri nasil duru.
Şimdi ukde sevgilinim diye saçim silar,
Bu sevdadan kalp biçare parça parça.

Bu can dedikleri bundan çok sadık olamaz,
Neden gök yıkılmaz, yer yutmaz,
Neden dünya gülüyor, niye sakinim ?!
Şimdi ukde sevgilinim diye saçim silar.

Nasil yaşayin şimdi, söyleyin şimdi, iyiler,
Ben seven yar ecinnenin saçin silar ?!...

Ötuzum yandiya, ötuzum yandı,
Ötuzumde ödün olmadan.
Ötuzum ötuz kere kendini inkar etti,
Ötuz kahkulleri topuğa vurub.
Ötuzumda ötuz sevda kuma
oldu ne yapıyım, (o gülüşü belirsiz...)
Ötuz kuma yılanları akşamdaş oldu ne yapıyım,
(Ah, ninnisi bir sakin...)
Ayrı dilli yılanlara,

Ayrı yaptin, dil arkadaşım,
Bal veren dilleride şimdi zehiri belli!

Ötuzum yandiya, ötuzum yandı,
Ötuzumde ödün olmadan.
Ötuzum ötuz kere kendini inkar etti,
Ötuz kahkulleri topuğa vurub.
Gideyim dedim gidemedim,
yollarıma karlar yağdı, kar neyi namus yağdı.
Ötuz çinar dallarından

GULNAZE KIZIMA

Mavi asuman,
Parça bulut,
Uçuyor kırlangıç.
Avlumuzde bir kayısı ,
Kizim salıncakta sallanıyor.
Kırlangıcın
kanati gibi,
Kaşlarını severim,
Kayısı çiçeği olarak senin
Ayağına dokulayım.
Avlumuzda
bir kayısı
Salıncağın sallıyor,
Salıncakla ikimizin
Arzularda sallanır.

BABAM VEFAT ETTIĞI GÜN

1

Dertlerimi tohum yapıb saçtım toprağa,
Kuşlar toplayıp yiyor ve çekmeden öldü...
Dertlerimi ağaçların dalına astim,
Taşıyamadan biçare yedi büküldu...
Dertlerimi arkaya taşıyıp çıktım dağlara ,
Büyük taşlar bir anda durmadan döküldü...
Dertlerimle sahralar yandı ve gitti...

2

Göğsümde nedir acıyor,
Bilmem ne cız diye yanıyor,
Bence dertlerim büyür-
Atılıp çıkmaya hazırlanıyor,
Patlayıp çıkmaya hazırlanıyor.
Vukufsuzluk'un ışığı parlayan gün,
Ebedilik kendini inkar ettiği gün.
Ben sizi kaybettim, babacım-
Beyaz karlar taş olarak yağdığı gün,
Yağmurlar gözyaş olarak akan gün.

O günün gündüzü karanlıktır,
O günün kuşları ağaçsiz,
O günün göğüsü yaradır !...

Güvenmeniz kınasina ,
o kadının elleri kan ,
Yüreğini koparan,
sandığında saklanır can,
O seray yalandır ,
Gönlü aslında viran, viran ,
Şefkata muhtaç kadının, şefkata muhtaç kadının.

Topluluklarda yaramaz günler,
veriyor her kese hile,
Şarkı söyler qaval « bang»
sürmeli kaşların gerib.
O, zılgıtlar zılgıt değil,
Ezrailin şarkısı
Şefkata muhtaç kadının, şefkata muhtaç kadının !

Inanmaniz uykusuna,
yatiyor sadece titreyerek vücut,
Ruhu uçuyor kuşlarla,
Iyi ki hayal var ,
Kaçıyor, gidiyor,
asumanda ol, ŞEFKAT,bekle, bekle,
Şefkata muhtaç kadını, şefkata muhtaç kadını!

Hayalimde
beyaz nurlu geceler,
Hayalinda
sim-siyah geceler,
Bu bizim gecedeki hayalimiz.
Hayalimde
Livan'lik çocuklar ,
Hayalinda
Hiç gereksiz hayaller ,
Bu bizim gündeki mülahaza.
Sen kıskançlık
yaparsın durmadan ,
Ben yorulmadan
dizerim mısralar,
Bu bizim ezeli şarkımız.

Dağları da kum gibi yapmam mümkün,
Suleri ters akıtmam kolay.
Kuçağimda eriticam kişi, ayazı,
Rüzgari kuçağima saklarım.
Istersem...
Istersem...
Hepsine
Kadirim,
Acaba,
Sadece seni affedemem!

Yağmur benim özlem gözyaşlarım,
Duriyim dersem, parlar yıldırm,
Sanki asuman paramparça olur ,
Ve
Koparılıp yere düşer.
Yağmur benim...
Yağmur senin...
Duriyim dersek,
gürültü yapar
şimşek,
Ikimizin tam üstümüzde.

Akşam...
Yağmur...
Sihirli gece...
Kurbağalar sanki sanatcı...
Beraber şarki söylerler...

Akşam...
Yağmur...
Sihirli gece...
Sıcak bağır...
Sıcacık öpücük
Dudağı yandırır...

Akşam...
Yağmur...
Sihirli gece...
Yürek koşar sanki binici ,
Kan köpürür, damara sığmaz,
(evrilish) güzel, yalın.

Sabah...
Güneş...
Sihirli sabah ...
Yağmur durur, durur ihtiras,
Üşenib uyanır duran vakit ...

Sır saklamak şöyle zormu,
Neden söyleyin aşık olduğum ?!
Biliyordun ki rüzgarın sen
Çiçekler ile fısıldadiğin,

O çiçekleri biliyordun ki, sen ,
Bülbülcima söylemesini ,
Bülbülcim sa , ötücü kuşcuk,
Biliyordun ki esir etmesin,

Şakıdığinde her türlü kalp ,
yavaş durub dinlemesin...
Niye beni ifşa ettin,
Niye söyledin aşık olduğum ?!

Sen gündursun ben gece,
Siyah siyah saçlarım.
Sen aydursun ben güneş,
Sen mutluluksun ,ben kader,
visal bize göre mutlak yabancı,
Bir-birimizi kovlayip niye,
Yetişemeyiz, sevgilim ne gariptir ki ?!

Ben visalim , sen hicran ,
Sen muratsin, ben ukde,
Saçlarım da perişan...

Özleyip gelirsin yanıma,
Gidersin yine de özleyip.
Yoluna bakarak yaşarim ,
Ben garip, ben garip, ben garip...

Özleyip yazarsin mektupler,
Ökursun cevapim özleyip.
Yoluna dikilip yaşarim,
Renklerim sararib, sararib.

Özleyip, derin saygi gösterib,
Bekleyip gözume özleyip.
Şu tarzde ukdeye kaptirmadan,
Yaşarim sen galip, ben galip.
ÖZLEYIP...

MUNDARIJA

GÖNLÜM....3
VATAN HAKKINDA HÜR SARKI....4
KIZ KARDEŞIM SAADET HANIMA....5
SENSIZ YAŞAMAYI ÖĞRENDIM ŞIMDI....6
YALNIZ KADIN....7
BEN KIMIM....8
GELECEKSEN GEL....9
CANIM BENIM....10
BENI BIRAKIVER....10
KAPINI BILMEDEN AÇTIM....11
ANNA AHMATOVA HATIRASINA....12
ANNEN ÖLMESIN....13
ZEMIN GIBI DÖN BAŞIM....14
YINE GERI DÖNMENIZE 15
UÇKUR AT BINEN BINICI....17
BÜTÜN GECE DURMADI YAĞMUR,....18
GIDERIM….....19
ILINÇ....20
RUH RÜZGARI....21
SENDEN BAŞKA YOK ILINCIM....22
NE KADAR IYI....23
SAÇLARIMI REYHAN ÖPTÜ....24
PAZARTESI GELIVERIR....25
ILHAM....26
İKI ADIM....27
ARAMAYIN....27
NEDAMET....28
OĞLUM NARIMANCANA....29
HER HALDE ALIŞIYORUM....30
UKDE, SENIN ELLERIN UZUN....31
BIR GÜN GELIR....32
BANA DOKUNMA....33
BEN BIR NIHALDIM....34
EVLADIM....36

BENI AZ-AZ SEVDIR....37
UZA-A-A-A-K YAŞAMAK ISTERSIN....39
İYIKI SÖYLEMEDIM ZAMANINDA....39
PADIŞAHIM....40
YALNIZ KADIN....42
YOKLUĞUN GÜLÜ....43
HOŞÇAKAL....44
SANKI TAŞLAR DAMLA....45
IÇIMDEN....45
BENI SONBAHARA EVLENDIRDI AĞUSTOS....47
YA ALLAH'IM MERHAMETLIM....48
SALINCAKLAR SALLAN GÖKKUŞAĞI ILE....50
SEN ONDA YALNIZ....51
ŞIIR ALEMI....52
KAÇ, BEĞIM SAR GELDI....53
BEN DELI, SEN DE DELI....54
IKI ADIM ÖTEDE....55
ARAMAYIN....56
ABI, SENA ÇOK AĞIR....57
HISSETMEDEN KALIRIZ....57
SEN ASISIN, BEN NANKÖR....58
BU GÜNLER DE GANIMET....60
SENI HAYALIMDEN GIZLEYEMEM....61
NASIL YAŞAYIN ŞIMDI....61
ÖTUZUM YANDIYA....62
GULNAZE KIZIMA....63
BABAM VEFAT ETTIĞI GÜN....64
GÜVENMENIZ KINASINA....65
HAYALIMDE....66
DAĞLARI DA KUM GIBI YAPMAM MÜMKÜN....66
YAĞMUR BENIM ÖZLEM GÖZYAŞLARIM....67
AKŞAM....67
SIR SAKLAMAK ŞÖYLE ZORMU....68
SEN GÜNDURSUN BEN GECE....69
ÖZLEYIP GELIRSIN YANIMA....69